

Warszawa, dnia 23 marca 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 961/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: protokolant sądowy stażysta Aneta Dygas

4. przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 23 marca 2023 r.

5. sprawy J. B. syna M. i M., ur. (...) w L.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9. z dnia 6 lipca 2022 r. sygn. akt VIII K 310/20

11. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie na rzecz r.pr. A. D. (2) kwotę 516,60 złotych obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 961/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 6 lipca 2022 sygnatura akt VIII K 310/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia tj. art. 167 kpk polegająca na niewyczerpaniu inicjatywy dowodowej tj. zaniechanie przesłuchania oskarżonego podczas postępowania sądowego , zaniechanie przeprowadzenia okazania głosu oskarżonemu osoby dzwoniącej z jego nr telefonu w dniu zdarzenia do korporacji ewentualne przeprowadzenie dowodu z opinii fonoskopijnej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny		
Zarzut jest całkowicie niezasadny. Sąd przeprowadził wszystkie niezbędne i celowe dowody dla wyjaśnienia niniejszej sprawy. Nie sposób przyjąć zaniechania inicjatywy dowodowej w kierunku uzyskania od oskarżonego wyjaśnień w sytuacji kiedy prawo do składania wyjaśnień jest zależne tylko i wyłącznie od dysponenta tego uprawnienia jakim jest oskarżony. Samo zobowiązania oskarżonego do stawiennictwa na rozprawie nie oznacza możliwości uzyskania takiego dowodu wobec tego, że oskarżony nie ma obowiązku składania depozycji na potwierdzenie zasadności zarzutu. Tak rozumiana inicjatywna dowodowa oznaczałaby obciążanie sądu koniecznością uzyskania dowodu, którego zgromadzenie jest całkowicie poza prawnymi możliwościami		

organu procesowego. Konsekwentnie sąd nie mógłby uzyskać także stanowiska oskarżonego względem okazywanego/zaprezentowanego mu nagrania głosowego zabezpieczonego w sprawie. Sąd Rejonowy wskazał dlaczego przeprowadzenie badania fonoskopijnego-porównawczego głosu oskarżonego i głosu na nagraniu nie jest celowe. Sąd Okręgowy podziela to stanowisko. Pomijając, że oskarżony również nie ma obowiązku dostarczenia także innych dowodów przeciwko sobie tj. uczestnictwa w pobraniu materiału porównawczego głosu, to nawet hipotetyczne ostateczne ustalenia, że osobą dzwoniącą do korporacji był właśnie on nie pozwoliłoby mu na przypisanie sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu. Co znamienne oskarżyciel w toku postępowania przygotowawczego i procesu przez sądem

<p>I instancji nie widział celowości przeprowadzenia tego rodzaju dowodów mimo braku jakichkolwiek dowodów bezpośrednich na sprawstwo oskarżonego . Formułowanie tego rodzaju zarzutów i wskazywanie na niezbędnosc takiej inicjatywy dowodowej dopiero w apelacji jawi się zatem jako instrumentalna, nieudana próba podważenia prawidłowości rozstrzygnięcia, jest bowiem pozbawiona argumentów merytorycznych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn wskazanych wyżej wniosek nie mógł być uwzględniony.</p>			

3.2.	<p>obraza przepisów postępowania , mająca wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 7 kpk w zw. z art. 5 §2 kpk polegająca na dowolnej i nieuwzględniającej zasad prawidłowego rozumowania , wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie zeznań świadka P. T. oraz wybiórcze potraktowania pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych poczynionych przez sąd a przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na treść orzeczenia , polegający na przyjęciu, że ciąg poszłał w niniejszej sprawie nie zamyka się w logiczną całość , podczas gdy dowiedziono to, że to oskarżony dzwonił do centrali i był na miejscu zdarzenia, dokonał wybicia szyby w pojeździe i zaboru przedmiotów a zgromadzony materiał wykluczył popelnianie czynu przez inną osobę albowiem w świetle zgromadzonych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
------	---	---	--	--

	<p>dowodów fakt przeciwny dowodzonemu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja oskarżyciela publicznego jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Na wstępie należy zaznaczyć, iż w opinii Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził przewód sądowy, zgodnie z wymogami procedury karnej i nie dopuścił się żadnych podlegających uwzględnieniu z urzędu uchybień, które skutkowałyby koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k. lub</p>				

nakazujących jego zmianę.

Sąd Okręgowy po dokonaniu wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, zajął stanowisko, iż ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są w pełni prawidłowe, a podniesione oskarżyciela w apelacji zarzuty obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych stanowią wobec nich wyłącznie bezzasadną polemikę i jawią się jako całkowicie bezpodstawne.

Swoje stanowisko Sąd I instancji w sposób wyczerpujący i zgodny z wymogami art. 424 k.p.k. przedstawił w uzasadnieniu wydanego wyroku, gdzie dokonał oceny całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie zgodnie z dyspozycją art. 410 k.p.k. ze wskazaniem dowodów, które przyjął za podstawę swych ustaleń. Zawarta tam argumentacja jest logiczna,

przekonywująca, pozbawiona błędu i nie przekracza granic swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 k.p.k. Dokonana ocena dowodów nie uchybia też zasadom określonym w art. 4 i 5 k.p.k. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, że dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 i 410 k.p.k. (zob. post. SN z dnia 12 lutego 2016 r., III KK 20/16).

Wskazać należy, iż Sąd Rejonowy rozstrzygając sprawę, za podstawę orzeczenia przyjął całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, a przedmiotem jego rozważań były wszystkie dowody i wynikające z nich fakty, które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Do naruszenia art. 410 k.p.k. może dojść, gdy organ orzekający pominie

przy dokonywaniu
ustaleń istotne
okoliczności
wynikające z
określonego
wiarygodnego
dowodu lub dokona
ustaleń w oparciu
o dowód, który nie
został ujawniony w
toku rozprawy.

W ocenie kontroli
instancyjnej, żadne
z niniejszych
uchybień nie miało
miejsca podczas
procedowania przez
Sąd I instancji.

Sąd meriti w sposób
prawidłowy dokonał
interpretacji
wyjaśnień złożonych
przez oskarżonego w
których nie przyznał
się do popełnienia
zarzucanego czynu
i zeznań świadków,
jak również ocenił
nieosobowy materiał
dowodowy. W
sposób logiczny oraz
rzeczowy wskazał
w uzasadnieniu
zaskarżonego
orzeczenia w jakim
zakresie i dlaczego
dał tym dowodom
wiarę, a w jakim
zakresie odmówił
im wiary oraz
z jakich przyczyn.
Zgromadzone
dowody ocenił przez
pryzmat zasad
logicznego
rozumowania i
doświadczenia
życiowego
rozwiewając

wszelkie wątpliwości w tym zakresie. Argumentacja Sądu Rejonowego nie wzbudziła żadnych zastrzeżeń, a Sąd Okręgowy w pełni ją podzielił.

Oskarżyciel w swojej apelacji potwierdza, iż nie dysponował żadnym bezpośrednim dowodem na sprawstwo oskarżonego.

Dowody poszlakowe miały jego zdaniem potwierdzać stawiany zarzut. Jednocześnie nie potrafi jednak stanowczo wskazać czy inna wersja zdarzeń jest zupełnie niemożliwa czy też nieprawdopodobna.

Oparcie rozstrzygnięcia na prawdopodobieństwie sprawstwa pozostaje w całkowitej sprzeczności z zasadami określonymi w art. 2 kpk i jest w ich świetle niedopuszczalne.

Prokurator zarzuca Sądowi Rejonowemu wybiórcze potraktowanie materiału dowodowego podczas gdy to zaprezentowane przez niego wnioski nosi

właśnie takie cechy i ukierunkowane jest na pominięcie zaistniałych braków dowodowych.

Twierdzenie o stuprocentowym pewnym rozpoznaniu oskarżonego przez świadka P. T. jest w rażącej sprzeczności z treścią zeznań świadka zawartych w protokole okazania (k. 25-27) , z którego w żaden sposób nie sposób wyczytać o pewności dokonanego rozpoznania z wizerunku . Świadek w kilku miejscach wskazuje na swoje wątpliwości używając pojęcia "wskazał bym na mężczyznę nr 2" , " najbardziej mi go przypomina mężczyzna nr 2, nie wiem czy rozpoznałbym go na żywo". Pomijając sprecyzowanie na rozprawie, że był pewny rozpoznania na 60 - 70% , które wyklucza jakąkolwiek wartość dowodową w omawianym kierunku depozycji z postępowania przygotowawczego , nie sposób nie zwrócić uwagi na okoliczność, że organy postępowania

przygotowawczego zaniechały przeprowadzenia okazania bezpośredniego, jako obiektywnie bardziej wartościowego dowodowo, mimo, że świadek widział i obserwował całą postać osoby rzucającej kamieniem w szybę. Ograniczenie tej czynności do okazywania fotografii twarzy w świetle zacytowanych zeznań świadka już świadczy o dostrzeżeniu w toku śledztwa braku wartości dowodowej tych deponycji i możliwości wykazania tym dowodem sprawstwa oskarżonego. Także wbrew twierdzeniom oskarżonego żaden z dowodów z danych telekomunikacyjnych nie wskazuje, że telefon zarejestrowany logował się w miejscu zdarzenia. Dane te wskazują jedynie, że telefon zarejestrowany na oskarżonego logował się w promieniu do 7 km od stacji BTS funkcjonującej w pobliżu miejsca zdarzenia.

Oczywiście nie sposób także podzielić stanowczego stanowisko skarżącego, że to potwierdza obecność oskarżonego na miejscu zdarzenia. Czyni to jedynie prawdopodobnym taki przebieg zdarzeń lecz nie sposób wykluczyć alternatywnie możliwych innych wersji zdarzeń.

Nie do zaakceptowania jest argumentacja oskarżyciela, iż wersja oskarżonego, który zaprzeczył sprawstwu jest niewiarygodna z uwagi na jego karalność za bójkę, pobicie i zabójstwo. Przepisu kodeksu postępowania karnego w żadnej mierze nie przewidują wartościowania wiarygodności oskarżonego w zależności od jego karalności w ogóle czy też w oparciu o kryteria karalności z przestępstwa określonego rodzaju. Wadliwy prawnie i dowodowo jest także wywód Prokuratora, że skoro oskarżony na żadnym etapie nie

wskazał, że użyzył komuś telefon lub, że go zgubił to nikt poza oskarżonym nie mógł wykonać połączeń z korporacją Taxi i co potwierdza obecność wymienionego na miejscu zdarzenia. Skoro oskarżony jest uprawniony do składania wyjaśnień, to brak aktywności w tym zakresie i skorzystanie z prawa do odmowy ich złożenia nie jest przyznaniem racji tezom faktycznym sformułowanym przez oskarżyciela. To, że oskarżony czemuś nie zaprzeczył nie oznacza udowodnienia, tym bardziej, że korzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Reasumując, zebrane i prawidłowo ocenione dowody nie pozwalają w żaden sposób na przeprowadzenie logicznego, nieobarczonego błędem wnioskowania, że ustalony w oparciu o to ciąg poszlak tworzy jednoznaczny, wolny od wątpliwości obraz, iż oskarżony jest sprawcą

zarzucanego czynu. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie.			
Wniosek			
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z przyczyn wskazanych wyżej wniosek nie mógł być uwzględniony.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			

<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 6 lipca 2022 sygnatura akt VIII K 310/20</p>		
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Nie można podzielić wniosku autora apelacji w kwestii dotyczącej uchYLENIA zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż wszystkie dowody niezbędne do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie zostały przeprowadzone, a ich wnikliwa analiza i merytoryczna ocena została dokonana przez sąd meriti prawidłowo. Ponadto wobec braku przesłanek do uznania, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 279 §1 k.k. i w związku z</p>		

tym bezskuteczności zarzutu apelacji wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie a zaskarżony wyrok utrzymano w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie na rzecz r.pr. A. D. (2) kwotę 516, 60 złotych, obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 złotych. Powyższą opłatę należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.

Sąd Okręgowy orzekł o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów procesu postępowania odwoławczego

	zgodnie z art. 636 §1 k.p.k.,	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------